

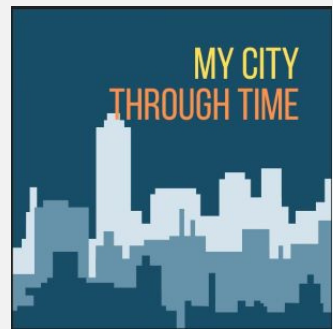

MOJ GRAD KROZ VRIJEME- PREPORUKE

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

MY CITY
THROUGH TIME

SADRŽAJ

Uvod	1
1. Što treba osobama koje rade s mladima da bi unaprijedili svoj rad i imali jači učinak na mlade?	2
1.1 Prepoznavanje i priznavanje rada s mladima kao zanimanja	
1.2 Sindikat – organiziranje osoba koje rade s mladima s ciljem unaprjeđivanja uvjeta rada i borbe za prava	
1.3 Sigurnost i dostojanstvena plaća	
1.4 Stabilnost programa	3
1.5 Podrška mentalnom zdravlju	
1.6 Povezivanje formalnog i neformalnog obrazovanja	
2. Kako unaprijediti rad s mladima kroz povijesno i građansko obrazovanje?	4
2.1 Educirati osobe koje rade s mladima o različitim temama, metodama i vještinama	
2.2 Uključiti svjedoke vremena i druge relevantne govornike u aktivnosti	
2.3 Koristiti raznolike metode, uključujući kreativne i umjetničke	
2.4 Uključiti multiperspektivnost	
2.5 Uključiti mlade u istraživanje tema i problema	5
2.6 Organizirati izlete, studijske posjete, terenske nastave i dovesti mlade u kontakt s gradovima, baštinom	
2.7 Izraditi više materijala i alata za osobe koje rade s mladima na temama iz povijesnog i građanskog obrazovanja i razmijeniti razvijene materijale i alate između organizacija	
3. Metode koje se koristite da bi se unaprijedio rad s mladima i povijesno i građansko obrazovanje	6
Općeniti savjet i preporuke za osobe koje rade s mladima	
Preporučene metode u kontekstu povijesnog i građanskog obrazovanja	7
Preporučene metode u kontekstu povijesnog i građanskog obrazovanja	8
Preporučene metode u kontekstu povijesnog i građanskog obrazovanja	9
4. Potrebe mladih u kontekstu povijesnog i građanskog obrazovanja	10
4.1 Osjećaj osnaženosti da sami biraju teme kojima se žele baviti	
4.2 To be listened to	
4.3 Mapiranje potreba mladih	
4.4 Organizirati i promovirati međunarodne, interkulturalne i interdisciplinarne aktivnosti, kako bi dobili različite perspektive	
4.5 Koristiti pristup obrazovanja u lokalnoj zajednici (community-based)	
4.6 Povezati sadržaj sa stvarnošću i lokalnom povijesti	11
4.7 Uključiti zajedničku povijest, posebno istražiti države s kojima graniče	
4.8 Stvoriti siguran prostor za izražavanje ideja i mišljenja	
4.9 Razvijati medijsku pismenost i kritičko mišljenje	
4.10 Međugeneracijska razmjena	

SADRŽAJ

5. Kako osnažiti mlade kroz povijesno i građansko obrazovanje?	12
5.1 Pružiti samostalnost i pokazati mladima da mogu promijeniti sadašnjost	
5.2 Pružiti mladima primjere aktivnih pojedinaca koji su doprinijeli društvenoj promjeni u prošlosti	13
5.3 Multikulturalna svijest: učiti o ljudima s različitim porijeklima i omogućiti kulturnu razmjenu	
5.4 Sudjelovanje: motivirati mlade da se uključe u javni diskurs	
5.5 Samoorganizirano učenje: pružiti prostor za horizontalno učenje i međusobno osnaživanje	
6. Što osobe koje rade s mladima trebaju od svojih političara i donositelja odluka?	14
<u>A: Od lokalnih političara i donositelja odluka</u>	
1. Suradnju osoba koje rade s mladima s političarima i donositeljima odluka u obliku dijaloga	
2. Financijska podrška	
3. Podrška u smislu prostora za rad i infrastrukture	
4. Vidljivost i diseminacija rezultata organizacija kroz službene kanale političara i donositelja odluka	
5. Pomoći osobama koje rade s mladima da dođu do škola i postanu redovni dio obrazovnog sustava	15
6. Financiranje terenske nastave za škole i mlade	
7. Poticati interaktivne načine podučavanja	
8. Slušati profesionalce i stručnjake na području mladih	
<u>B: Od nacionalnih političara i donositelja odluka</u>	16
1. Priznanje povijesnih činjenica	
2. Smjernice i podrška obrazovnim materijalima	
3. Stabilno financiranje i institucionalna podrška	
4. Podrška projektima koji su nastavci prošlih projekata	
5. Problem centralizacije sredstava – regulacija podjele sredstava među lokalnim organizacijama	
6. Zagovaranje radničkih prava osoba koje rade u sektoru mladih i u nevladinim i neprofitnim organizacijama	17
7. Priznavanje rada s mladima kao zanimanja	
8. Smjernice za rad organizacija u sektoru mladih uključujući neformalno obrazovanje u školski sustav	
<u>C: Od europskih političara</u>	18
1. Dugoročno financiranje	
2. Profesionalni razvoj	
3. Priznanje i validacija	
4. Uključivanje u političke procese	
5. Pristup informacijama i istraživanjima	
6. Podržavajuće zakonodavstvo	
7. Podržavati stvaranje mjera i politika u suradnji s osobama koje rade s mladima	19
8. Podržavati cjeloživotno učenje osoba koje rade s mladima	
9. Omogućiti dodatne prilike za međugeneracijsku razmjenu i suradnju	

UVOD

Publikacija s preporukama treći je rezultat izrađen u sklopu projekta „Moj grad kroz vrijeme“. Glavni cilj projekta je doprinijeti priznavanju rada s mladima kao profesije, unaprjeđenjem metoda i alata za rad u području povijesnog i građanskog obrazovanja.

Ove preporuke direktno doprinose tom cilju, prezentirajući potrebe osoba koje rade s mladima i mladih i predlažući načine i metode kojima se može unaprijediti rad s mladima na temama povezanim uz povijest i građanski odgoj. U posljednjem poglavlju publikacije, partneri su odlučili uključiti i preporuke za lokalne, nacionalne i europske političare i druge donositelje odluka, kojima želimo pridonijeti istom cilju. Ovdje skupljene preporuke su konkretni prijedlozi daljnjih koraka i aktivnosti koje mogu primjenjivati druge osobe koje rade s mladima i političari i drugi donositelji odluka, kako bi unaprijedili rad s mladima u partnerskim zemljama i u Europi.

Preporuke uključene u ovu publikaciju, rezultat su niza radionica i diskusija koje su provedene na treningu za osobe koje rade s mladima, koji je održan u Barceloni u ožujku 2024., i završne konferencije koja je održana u Solunu u svibnju 2024. Na tim aktivnostima, sudionici, osobe koje rade s mladima te stručnjaci u području obrazovanja, podijelili su svoje potrebe, ideje i mišljenja s partnerima, koji su ih zatim usustavili i predstavili u obliku koji ćete vidjeti u sljedećim poglavljima. Na kraju, partneri su i sami dodali neke potrebe, metode i prijedloge, koji ranije nisu bili spomenuti, a smatrali su ih važnima.

Partnerske organizacije uključene u ovaj projekt, kao i sudionici aktivnosti koji su sudjelovali u izradi ovih preporuka, dolaze iz različitih područja i bave se u svom radu različitim temama te koriste drugačije metode. Iz toga proizlaze i njihove drugačije potrebe. Te razlike vidljive su u preporukama, kao i različiti konteksti iz kojeg partneri i sudionici dolaze.

Na kraju, autori ovih preporuka nadaju se da će one biti korisne osobama koje rade s mladima na temama iz povijesnog i građanskog obrazovanja u unaprjeđivanju njihovog rada, kao i da će ih koristiti za zagovaranje svojih potreba i unaprjeđenje rada s mladima u svojim zemljama. Nadalje, partneri se nadaju da će ove preporuke biti koristan alat u zagovaranju prema političarima i donositeljima odluka, i da će i na taj način doprinijeti prepoznavanju i priznavanju rada s mladima kao važnog polja u obrazovanju.

Definicije i ključne riječi

1. **Osoba koja radi s mladima** – primarna dužnost osobe koja radi s mladima je podupirati i pomagati mladima u učenju, motivirati ih i podržavati da postanu samostalni, aktivni i odgovorni pojedinci i građani. Pritom, osoba koja radi s mladima mora imati vještine vodstva, predanost, kreativnost i entuzijazam. Osoba koja radi s mladima mora pomagati mladima i u razvoju, bivajući im uzorom. Također ih se smatra poveznicama s drugim društvenim ili javnim službama za mlade i za zajednicu. (definicija Vijeća Europe, u publikaciji Youth Work Essentials)

2. **Političari i donositelji odluka** – ovdje ih promatramo u najširem mogućem smislu, uključujući sve osobe koje su odgovorne za donošenje pravila, zakona i odluka, kao i osobe na pozicijama koje mogu utjecati na pozicije osoba koje rade s mladima i odgovoriti na njihove potrebe.

ŠTO TREBA OSOBAMA KOJE RADE S MLADIMA DA BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD I IMALI JAČI UČINAK NA MLADE?

1.1 Prepoznavanje i priznavanje rada s mladima kao zanimanja

U nekim europskim zemljama, rad s mladima priznat je kao zanimanje i tada postoje i službeni programi na sveučilištima, kroz koje se moguće školovati za osobu koja radi s mladima te dobiti službenu potvrdu za to zanimanje. No, u većini zemalja Europske unije, rad s mladima nije priznat kao zanimanje i to je često prepreka, pa čak i problem, za osobe i organizacije koje su aktivne u području mladih. Izostanak formalnog priznavanja čini nejasnim definiciju rada s mladima kao profesije, čini poziciju osoba koje rade s mladima nesigurnom, i čini njihovo znanje te poznavanje metoda i drugih principa rada s mladima raznolikim. Nadalje, u nekim zemljama, to je prepreka koja ograničava osobama koje rade s mladima pristup školama i drugim obrazovnim institucijama, i čini ih ovisnima o motiviranim nastavnicima i drugim edukatorima koji razumiju važnost suradnje s organizacijama koje su aktivne u radu s mladima i učinak na njihove učenike ili studente.

Priznavanje rada s mladima u svim zemljama Europske unije ili čak i šire, važan je cilj koji bi doprinio da pozicija osoba koje rade s mladima bude sigurnija i jasnije definirana, što bi ju učinilo razumljivijom i drugim pojedincima i institucijama aktivnim u obrazovanju. To priznavanje motiviralo bi sveučilišta da otvore programe i studije za osobe koje rade s mladima, čime bi im se pružilo stvarno znanje sadržaja, ali i metoda i drugih vještina i kompetencija koje su im potrebne kako bi bili uspješni u svome poslu. Takvi studiji doprinijeli bi i tome da sve osobe koje rade s mladima imaju sličnu razinu znanja i vještina, što u uvjetima kakve imamo sad jako varira. Obrazovanje i priznavanje rada s mladima kao zanimanja, otvorilo bi osobama koje rade s mladima nove mogućnosti za suradnju s obrazovnim sustavom u njihovim zemljama i u inozemstvu, što bi na kraju doprinijelo unaprjeđenju čitavog obrazovnog sustava na lokalnom i nacionalnom nivou, kao i na europskom.

Partneri očekuju od političara i donositelja odluka na lokalnom, nacionalnom i europskom nivou da se bolje upoznaju s učinkom i s važnošću neformalne edukacije i rada s mladima, da organiziraju redovne sastanke s organizacijama koje su aktivne u području rada s mladima kako bi čuli njihove potrebe, da posjećuju njihove aktivnosti i vide rezultate i utjecaj koji te organizacije imaju u praksi. Na taj način, dobili bi informacije i znanje o radu s mladima i njegovoj važnosti za zajednicu i mlade, te bi imali argumenata za zagovaranje priznanja rada s mladima kao zanimanja na nacionalnom i europskom nivou.

1.2 Stvaranje sindikata – organiziranje osoba koje rade s mladima s ciljem unaprjeđivanja uvjeta rada i borbe za prava

Za osobe koje rade s mladima, bilo da su priznati kao zanimanje ili ne, važno je stvarati sindikate koji bi zagovarali za priznavanje njihove profesije i borili se za njihova prava i radne uvjete. Stvaranje sindikata podiglo bi vidljivost osoba koje rade s mladima i doprinijelo da se njihov glas čuje, da njihove potrebe dolaze do donositelja odluka na raznim nivoima, kao i tome da imaju snažniji učinak u zajedničkom zagovaranju.

Partneri očekuju od nacionalnih političara i donositelja odluka da podrže osobe koje rade s mladima u stvaranju sindikata i da organiziraju redovne sastanke s njima, kako bi zajedno radili na unaprjeđenju prava i uvjeta rada osoba koje rade s mladima.

1.3 Sigurnost i dostojanstvena plaća

Osobe koje rade s mladima često rade u prekarnim uvjetima i uglavnom ovise o projektnom financiranju, što čini njihovu poziciju nesigurnom. U tim uvjetima, teško je planirati budućnost. Prekarni radni uvjeti uzrokuju mnogo stresa, koji utječe na njihov rad, stvara nezadovoljstvo i s vremenom utječe i na psihičko i fizičko zdravlje osoba koje rade s mladima. Stabilni radni uvjeti osigurali bi da su im barem osnovne potrebe zadovoljene i smanjili stres i zabrinutost za sigurnost i budućnost. Posljedično, bili bi motiviraniji za rad i profesionalni razvoj, što bi se odrazilo i na mlade s kojima rade, na njihovim lokalnim zajednicama i na društvo.

Partneri očekuju od nacionalnih političara i donositelja odluka da priznaju rad s mladima kao zanimanje, da definiraju radne uvjete i osiguraju dostojanstvene plaće za osobe koje rade s mladima. Dodatno, očekuju više financijske podrške za organizacije i pojedince koji se bave radom s mladima, što bi im osiguralo sigurnost i zadovoljavajuće uvjete.

ŠTO TREBA OSOBAMA KOJE RADE S MLADIMA DA BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD I IMALI JAČI UČINAK NA MLADE?

1.4 Stabilnost programa

Mnoge osobe koje rade s mladima ovise o projektnom financiranju, koje ima ograničeno trajanje i zbog toga njihova radna pozicija nije sigurna nakon kraja projekta. Ta nesigurnost ograničava ih u provođenju dugotrajnijih programa za mlade. Kako bi se takvi program uspješno pripremili i provodili, ciklus bi trebao uključivati probno provođenje, evaluaciju, prilagodbu i promjene, te zatim ponovno provođenje. Jednom kad je stvoren, program se može ponuditi školama i drugim obrazovnim institucijama kako bi se provodio kao dio njihovih aktivnosti, što može doprinijeti unaprjeđenju obrazovnih aktivnosti tih institucija. Ako ne postoji financiranje za te programe ili drugi oblik potpore za provedbu tih programa, mnogi od njih nisu održivi, jer osobe koje rade s mladima, nakon završetka jednog, počinju raditi na drugom projektu kako bi imali plaću. Zbog tih razloga, političari i donositelji odluka trebali bi financirati stabilnije i dugotrajnije programe za osobe koje rade s mladima i organizacije aktivne u tom polju i pomoći im da ostvare kontakte i osigurati im ulaz u škole i druge obrazovne institucije.

1.5 Podrška mentalnom zdravlju

Zbog nesigurnosti i loših radnih uvjeta, mnoge osobe koje rade s mladima rade istovremeno na mnogo projekata i aktivnosti. Nadalje, zbog vlastite motiviranosti i svijesti o problemima i potrebama mladih i zajednica, često rade i stvari za koje nisu plaćeni uopće ili nisu adekvatno plaćeni. Svi ti razlozi, zajedno s radom na osjetljivim i teškim temama i problemima, mogu dovesti osobe koje rade s mladima do mentalnih problema ili izgaranja.

Partneri očekuju od lokalnih i nacionalnih političara i drugih donositelja odluka, da pruže plaćenu podršku mentalnom zdravlju, kao i povjerljivo savjetovanje za sve osobe koje rade s mladima koji to trebaju. Podrška mentalnom zdravlju i terapija mogu biti i uključene u njihovo obavezno zdravstveno osiguranje, koje bi financirala država, pa bi bilo besplatno za osobe koje rade s mladima koji tu pomoć trebaju. Političari i donositelji odluka također mogu organizirati treninge i edukacije za osobe koje rade s mladima, koje bi provodili stručnjaci, koji bi ih poučavali kako ostvariti bolji balans između poslovnog i privatnog života, tehnike za oslobađanje od stresa, kako prevenirati izgaranje, itd.

1.6 Povezivanje formalnog i neformalnog obrazovanja

Jedna od potreba koju su istaknule osobe koje rade s mladima je i podrška u ostvarivanju kontakata sa školama i drugim institucijama formalnog obrazovnog sustava te lakši ulaz u škole i na sveučilišta. To povezivanje bilo bi iznimno korisno za obje strane, a najviše za mlade koji bi sudjelovali u tim aktivnostima. Zato partneri traže od političara i donositelja odluka koji su osnivači škola te imaju kontakte s njima, da povežu osobe koje rade s mladima s institucijama formalnog obrazovanja i promoviraju njihove programe.

Nadalje, osobe koje rade s mladima žele brži i jednostavniji proces odobravanja njihovih sadržaja, materijala i programa od strane nacionalnih tijela koja su za to zadužena, a što je preduvjet ulaska u škole i druge institucije. Partneri pozivaju tijela zadužena za provjeru i odobravanje materijala da pojednostave i ubrzaju proces, te druge političare koje donose odluke o tom procesu, da onemogućе da poslani materijali stoje predugo negdje ili da organizacije koje su ih uputile nikada ne dobiju odgovor na svoj upit.

Osim toga, političari i donositelji odluka mogli bi organizirati treninge, seminare i druge slične aktivnosti, koji bi bili prilika da se osobe koje rade s mladima i nastavnici, profesori i drugi iz formalnog obrazovanja upoznaju, umreže i razmjene znanja i iskustva te ostvare suradnju.

KAKO UNAPRIJEDITI RAD S MLADIMA KROZ POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE?

2.1 Educirati osobe koje rade s mladima o različitim temama, metodama i vještinama

Kako u većini europskih zemalja rad s mladima nije priznato zanimanje, ne postoji ni službeni obrazovni programi za osobe koje se njime bave. Zbog toga, nivo znanja, vještina i kompetencija koje im trebaju u radu, može varirati i nije standardiziran. Zbog toga je važno u napredovanju rada s mladima ponuditi osobama koje rade s mladima treninge i druge edukacije o sadržaju kojima se bave, u ovom slučaju o povijesnim i građanskim temama, ali što je još važnije, o metodama, vještinama i kompetencijama koje im trebaju kako bi uspješno vodili grupe, prevenciji mogućih rizika, medijaciji i sl. Nadalje, osobe koje rade s mladima trebale bi stalno učiti, kreirati i primjenjivati nove metode kako unaprijediti aktivnosti koje provode, na način da budu zanimljivije, poticajnije i relevantnije za mlade. Time bi osigurali snažniji učinak i privukli više mladih na aktivnosti. Partneri očekuju od lokalnih i nacionalnih donositelja odluka da periodično, i lokalno i međunarodno, organiziraju treninge i aktivnosti koje će voditi stručnjaci iz raznih područja koja su potrebna osobama koje rade s mladima (psiholozi, pedagozi, zdravstveni radnici, medijatori, itd.)

2.2 Uključiti svjedoke vremena i druge relevantne govornike u aktivnosti

Susreti sa svjedocima vremena koji mogu podijeliti svoje priče i iskustva o događajima iz prošlosti s mladima, pokazali su se kao vrlo utjecajan način za razvijanje njihove motivacije, i bolje razumijevanje i emocionalna povezanost s osobama i događajima o kojima one govore. Zbog tog učinka, partneri preporučuju drugim osobama koje rade s mladima u području povijesnog i građanskog obrazovanja da uključe takve susrete u svoje aktivnosti. Ako nema svjedoka ili su iz bilo kojeg razloga nedostupni, video ili audio snimke, podcasti ili drugi digitalni formati mogu biti korisni u povezivanju mladih sa svjedocima vremena.

2.3 Koristiti raznolike metode, uključujući kreativne i umjetničke

Korištenje raznolikih metoda potiče mlade da budu uključeni i motiviraniji za sudjelovanje. Nadalje, osobe koje rade s mladima moraju biti svjesni različitih jakih strana i interesa mladih s kojima rade i različitih načina na koji uče i izražavaju se. Zbog toga, preporučujemo da se mladima da nekoliko opcija, koje uključuju kreativne, umjetničke, i više konvencionalne metode, pa da oni mogu izabrati u čemu im se najlakše izraziti i s kojom metodom se najbolje osjećaju. Na taj način osnažujemo mlade i dajemo im priliku da koriste načine izražavanja koji su im poticajni i zanimljivi, dajemo im autonomiju i izbor, potičemo društvenost kroz grupni rad i interakciju s vršnjacima. Korištenjem raznolikih metoda, mladima dajemo osjećaj postignuća i ispunjenja te tražimo njihova iskrena mišljenja, što doprinosi njihovom osnaživanju.

2.4 Uključiti multiperspektivnost

Kako bi bolje učili i razumjeli povijesne događaje i fenomene, važno je mladima dati različite perspektive i izvore o istim događajima i dati im priliku da samo stvaraju svoje perspektive i zaključke o njima. Na taj način, osobe koje rade s mladima potiču mlade u razvoju kritičkog mišljenja, koje je iznimno važno.

Partneri preporučuju drugim osobama koje rade s mladima da uključe što je više moguće različitih perspektiva u sve aktivnosti koje rade s mladima, kako bi im ukazali na složenost povijesnih i suvremenih događaja i fenomena, kako bi uklonili pojednostavljenu sliku s dvije strane, te kako bi se suprotstavljali predrasudama, stereotipima i diskriminaciji.

KAKO UNAPRIJEDITI RAD S MLADIMA KROZ POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE?

2.5 Uključiti mlade u istraživanje tema i problema

Osobe koje rade s mladima trebali bi poticati mlade da provode vlastita istraživanja na zadane teme ili neke koje sami odaberu. Na taj način, mladi će steći bolji uvid u povijesne i građanske teme i bolje će ih razumjeti. Samostalno istraživanje imat će na njih mnogo snažniji učinak nego što bi to imalo predavanje ili učenje iz knjiga. Istraživanje znači i da će mladi biti uključeni u grupni rad, tijekom kojeg će morati surađivati s drugima i razvijati svoje vještine komunikacije i suradnje.

Zbog toga, partneri preporučuju osobama koje rade s mladima da razviju što više istraživačkih aktivnosti za mlade na teme koje su njima relevantne i zanimljive, jer ih time potiču na razvoj kritičkog mišljenja, medijske pismenosti te da sami formiraju stavove i perspektive o događajima.

2.6 Organizirati izlete, studijske posjete, terenske nastave i dovesti mlade u kontakt s gradovima, baštinom, memorijalima, itd.

Za povijesno i građansko obrazovanje vrlo je važno odvesti mlade na različita mjesta, i prilagođenim metodama ih motivirati da ih sami istražuju i zaista dođu u kontakt s mjestima o kojima su dotad samo učili. Taj kontakt će učiniti proces učenja uspješnijim i on će imati snažan utjecaj na mlade, posebno ako im je to mjesto već poznato, jer se onda s njime mogu povezati i emocionalno. Tijekom tih posjeta, važno je mladima dati vremena i prostora da sami istraže lokaciju i motivirati ih da pristupe tom mjestu kritički.

Partneri preporučuju ostalim osobama koje rade s mladima da odvedu mlade što češće u posjete, na izlete, u memorijale, te da dobro razmisle o metodama i načinima koje će pritom koristiti kako bi motivirali mlade da istraže lokacije i pristupe im kritički.

2.7 Izraditi više materijala i alata za osobe koje rade s mladima na temama iz povijesnog i građanskog obrazovanja i razmijeniti razvijene materijale i alate između organizacija

Za uspješniji rad, osobama koje rade s mladima uvijek je potrebno više materijala, izvora i alata koje mogu koristiti. Zbog toga, treba ih se poticati da stalno razvijaju nove, što će njihove aktivnosti s mladima učiniti zanimljivijima i motivirajućim za mlade. Također, važno je dobre materijale i alate podijeliti s ostalim pojedincima i organizacijama koje se bave istim ili sličnim temama i biti proaktivan u razmjeni tih materijala i diseminaciji.

Zato partneri preporučuju drugim osobama koje rade s mladima da se bolje umrežuju i više surađuju s pojedincima i organizacijama na lokalnom, nacionalnom i europskom nivou te da s njima kontinuirano razvijaju i dijele svoje materijale, alate i primjere dobre prakse, koje drugi onda mogu koristiti i na taj način unaprijediti i svoj rad s mladima.

METODE KOJE SE MOGU KORISTITI DA BI SE UNAPRIJEDIO RAD S MLADIMA I POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE

Općeniti savjet i preporuke za osobe koje rade s mladima

- Osoba koja radi s mladima ne bi trebala biti neutralna kada se bavi socio-političkim pitanjima. Neoliberalizam je najsnažnija ideologija, u čiju je zamku najlakše upasti. Zadaća osoba koje rade s mladima je istaknuti te zamke, skrenuti pozornost na odnose moći u društvu i na težnju k pravdi. Osobe koje rade s mladima moraju, posebno kada rade u području povijesnog i građanskog obrazovanja, biti kvalificirane, upoznate s različitim globalnim diskursima te razmišljati o njihovoj lokalnoj implementaciji.
- Vrlo je važno da osobe koje rade s mladima znaju aktivno i pažljivo slušati mlade i da promišljeno odgovaraju na njihove perspektive. Kada vode i usmjeravaju razgovor dodatnim pitanjima, mogu dublje ući u teme i ključne točke, usklađujući razgovor s individualnim interesima mladih. Na taj način, osiguravaju poštovanje, i horizontalni, kolektivni i participatorni pristup između mladih i osoba koje rade s mladima.
- Osobe koje rade s mladima trebale bi poticati mlade da sami istražuju, čitaju više i budu znatiželjni. Osim toga, trebali bi im stvoriti prostor da dijele svoja mišljenja i priče u sigurnom okruženju. Ako je mladima teško otvoriti se u grupi, trebali bi koristiti alternative i kreativne metode kako bi uklonili te prepreke.
- Osobe koje rade s mladima trebale bi poticati mlade na aktivnosti koje imaju utjecaj na zajednicu, bilo kreativni ili politički. Trebali bi pretvoriti teoretske diskusije u praktične akcije i na taj način učiti mlade da mogu promijeniti zajednicu. U svom radu, osobe koje rade s mladima trebali bi koristiti raznolike metode kako bi uključili što više mladih te promovirati aktivnosti koje se temelje na suradnji, a ne na natjecanju.

Preporučene metode u kontekstu povijesnog i građanskog obrazovanja

1. Početi od znanja i iskustva sudionika

Kada radimo na temama povijesnog i građanskog obrazovanja, dobro je početi od znanja i iskustva koje sudionici imaju, i na taj način stvoriti poznati kontekst i osobnu povezanost s temama. Vrednujući to što sudionici već znaju i što su iskusili, pomoći će osobama koje rade s mladima da stvore sadržaj s kojim se mladi lakše povezuju te koji ih potiče na sudjelovanje te pomoći da bolje razumiju i povežu se s povijesnim sadržajem.

2. Koristiti diskusije, različite izvore i perspektive

Diskusije tijekom kojih koristimo različite izvore i perspektive ključne su u povijesnom i građanskom obrazovanju. Takvi razgovori pomažu mladima da shvate višedimenzionalne povijesne događaje i procese, osnažujući ih da ispituju različita gledišta i razviju nijansiranije razumijevanje povijesnih događaja i njihovih posljedica. Osobe koje rade s mladima trebale bi poticati mlade da preispitaju svoje perspektive u svjetlu povijesnih izvora i različitih pogleda koje su upoznali tijekom aktivnosti.

3. Dekonstruirati tekst i osmisлити kontra-narative i aktivnosti

Vještine dekonstruiranja teksta i osmišljavanja suprotnih narativa i aktivnosti osnažit će mlade da kritički analiziraju povijesne narative. Takve metode omogućavaju mladima da preispitaju dominantne perspektive, otkriju skrivene glasove, i da se aktivno uključe u stvaranje alternativnih interpretacija i narativa koji donose uključiviju sliku povijesnih događaja.

METODE KOJE SE MOGU KORISTITI DA BI SE UNAPRIJEDIO RAD S MLADIMA I POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE

4. Povezivanje materijalnih predmeta s događajima i idejama

Povezivanje materijalnih predmeta s događajima i idejama pomaže mladima shvatiti opipljivo i apstraktno u povijesnom i građanskom obrazovanju. Predmeti služe kao fizički dokazi prošlosti te čine povijesne događaje i koncepte konkretnijima i lakšima za povezati se, što povećava vjerojatnost da će mladi bolje shvatiti i upamtiti naučeno. Korištenje materijalne kulture da bi se vizualizirali kompleksni sustavi u povijesnom i građanskom obrazovanju pomaže mladima da shvate komplicirane povijesne procese i odnose. Artefakti, arhitektura, i drugi kulturni predmeti služe kao opipljiva prezentacija apstraktnih koncepata i pomažu učiniti kompleksne povijesne procese pristupačnijima i shvatljivijima.

5. Organizirati studijska putovanja i terenska istraživanja (posjeti muzejima, galerijama, kazališnim predstavama, spomenicima, mjestima sjećanja, itd.)

Posjeti i terenska istraživanja mjesta kao što su muzeji, galerije, kazališta, razgledavanje spomenika i drugih mjesta povezanih s temom aktivnosti, čine povijest stvarnijom. Iskustva stečena tijekom takvih posjeta i istraživanja omogućava sudionicima da se užive u povijesni okoliš, pružajući im dublju osjetilnu interakciju s prošlošću. Nadalje, takvo iskustvo pruža mladima življe i dugotrajnije razumijevanje povijesnih događaja i njihovog konteksta.

6. Organizirati šetnje i simulacije (role play)

Uključivanje mladih u aktivnosti kao što su razne šetnje i obilasci (city rally) i aktivnosti simulacija i igranja uloga (role play) je svakako preporučljivo. Takve metode pretvaraju učenje u aktivno iskustvo u kojem sudjeluju. Te i njima slične metode stavljaju sudionike u situaciju gdje se moraju preuzeti povijesne uloge i scenarije, omogućujući time dublje razumijevanje povijesnih osoba, događaja te procesa, dok se istovremeno stvara dinamično i suradničko okruženje za učenje.

METODE KOJE SE MOGU KORISTITI DA BI SE UNAPRIJEDIO RAD S MLADIMA I POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE

7. Korištenje metoda Kazališta potlačenih

Metode iz Kazališta potlačenih, uključujući vizualno kazalište, novinsko kazalište, forum teatar i zakonodavni teatar, odlične su metode koje se mogu uključiti u povijesno i građansko obrazovanje. Navedene metode uključuju sudionike u interaktivni, refleksivni proces kojim se propitkuju društvene norme, istražuju povijesni i suvremeni problemi, koje ih mogu motivirati za transformativnu akciju i društvenu pravdu.

8. Koristiti zanimljive i zabavne činjenice kako bi se potaknuo interes i pojačalo pamćenje

Korištenje zanimljivih i zabavnih činjenica u povijesnom i građanskom obrazovanju može potaknuti interes kod mladih te povećati vjerojatnost da će zapamtiti sadržaj o kojem se govori. Takve činjenice čine i učenje zabavnijim, mladi više u njemu uživaju te im je prihvatljivije. Zanimljivi djelići informacija mogu potaknuti znatiželju kod mladih, i učiniti povijest pamtljivijom, kao i pomoći da se ključni koncepti bolje razumiju kroz zabavu.

9. Razgovarati o utopijama i dobrim praksama

Diskusija o utopijama i dobrim praksama u povijesnom i građanskom obrazovanju potiče mlade da osmišljaju idealna društva i razmatraju praktične korake koji vode do njih. Takve diskusije potiču razvoj kritičkog mišljenja po napretku u povijesti, društvenim vrijednostima i potencijalu za pozitivnu promjenu, inspirirajući sudionike da se aktivnije uključe u mijenjanje svoje zajednice.

10. Identificirati i baviti se koracima do ostvarenja tih utopija

Identifikacija i bavljenje koracima koji vode do ostvarenja tih utopija u povijesnom i građanskom obrazovanju pomažu sudionicima da bolje razumiju izazove i prepreke na putu do društvenog napretka. Razmatranjem povijesnih i suvremenih barijera, mladi mogu razviti strategije kako ih prijeći, razvijajući pritom način mišljenja usmjeren prema aktivnom djelovanju.

METODE KOJE SE MOGU KORISTITI DA BI SE UNAPRIJEDIO RAD S MLADIMA I POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE

11. Koristiti simulacije kako bi se kroz igru bavili različitim temama

Korištenje simulacije kako bi se kroz igru bavili temama iz područja povijesnog i građanskog obrazovanja omogućava osobama koje rade s mladima da uključe sudionike na zabavan i interaktivan način u svoje aktivnosti. Takve metode dovode povijesne događaje i scenarije u stvarni život, potičući pritom aktivno sudjelovanje i kreativno istraživanje povijesnih događaja i osoba, čineći učenje lakšim i pamtljivijim.

12. Diskutirati kako različite srodne grupe imaju raznolike perspektive na zajedničku povijest

Diskusija o tome kako različite srodne grupe imaju različite perspektive na zajedničku povijest naglašava raznolike načine na koje su povijesni događaji proživljeni i zapamćeni. Ta metoda potiče razvoj empatije i razumijevanja izlažući sudionike različitim narativima, promovirajući uključivije i sveobuhvatnije viđenje povijesti.

13. Poučavati medijsku pismenost i važnost propitivanja izvora

Poučavanje medijske pismenosti i važnosti propitivanja izvora omogućujem mladima da razviju vještine kritičnosti, kako bi uspješnije razumjeli i analizirali informacije. Ta metoda naglašava evaluaciju vjerodostojnosti, pristranosti i konteksta, jačajući informiranost i pronicljivost čitatelja povijesnih ili suvremenih medija.

14. Naglasiti promjenjivost značenja tekstova i predmeta kroz vrijeme

Naglašavanje promjenjivosti značenja tekstova i predmeta kroz vrijeme u povijesnom i građanskom obrazovanju ističe fluidnost povijesne interpretacije. Takav pristup potiče sudionike da razmatraju kako povijesni kontekst, kulturalne promjene i promjene vrijednosti utječu na to kako razumijemo i pripisujemo značenje povijesnim predmetima i dokumentima.

15. Koristiti kustoska „susjedstva“ kako bi stvorili nova značenja suprotstavljenim predmetima

Korištenje kustoskih „susjedstava“ kako bi stvorili nova značenja suprotstavljenim predmetima u povijesnom i građanskom obrazovanju potiče inovativni način razmišljanja i interpretacije. Stavljajući predmete u novi kontekst, sudionici mogu istražiti neočekivane veze i narative, koji obogaćuju njihovo razumijevanje povijesti i njezine složenosti.

POTREBE MLADIH U KONTEKSTU POVIJESNOG I GRAĐANSKOG OBRAZOVANJA

4.1. Osjećaj osnaženosti da sami biraju teme kojima se žele baviti

Kao i u svim obrazovnim aktivnostima i temama, i kada govorimo o povijesnom i građanskom obrazovanju, mladi trebaju biti osnaženi da biraju teme i metode koje ih zanimaju. Kako bi im pružili tu mogućnost, osobe koje rade s mladima moraju ponuditi različite aktivnosti i koristiti raznolike metode, koje će onda privući mlade da sudjeluju. Štoviše, osobe koje rade s mladima mogu uključiti mlade u stvaranje programa i aktivnosti, što će ih i dodatno uključiti i stvoriti osjećaj da im stvoreni sadržaj pripada.

4.2. Saslušati mlade

Mladima je važno da ih se sluša i da osobe koje rade s mladima razumiju i uvažavaju njihova mišljenja, kao i drugi odrasli s kojima su u kontaktu. To je ključno da njihovo osnaživanje i motivaciju da postanu aktivni građani. Slušanje mladih važno je i za ostale jer pomaže u razmjeni perspektiva i dobivanju uvida i ideja.

4.3. Mapiranje potreba mladih

Osobe koje rade s mladima uvijek trebaju biti svjesni potreba mladih s kojima rade i kontinuirano mapirati njihove potrebe, kako bi mogli prilagoditi svoj rad, aktivnosti, programe i materijale tim potrebama. To će im osigurati željeni utjecaj i da se mladi osjećaju motivirano i osnaženo tijekom aktivnosti. Partneri preporučuju umrežavanje s drugim stručnjacima u području mladih, kao što su socijalni radnici, nastavnici, voditelji klubova za mlade, itd. Preporučuju redovne sastanke s njima te stalni kontakt, kako bi pomogli osobama koje rade s mladima da utvrde potrebe i njima prilagode svoje programe. Nadalje, kako bi bili uspješni u mapiranju potreba mladih, nužni su dugoročni odnosi i rad s njima i prikupljanje informacija iz prve ruke.

4.4. Organizirati i promovirati međunarodne, interkulturalne i interdisciplinarne aktivnosti, kako bi dobili različite perspektive

Kako bi ojačali razvoj vještina i kompetencija kod mladih i dobivanje različitih perspektiva, važno je uključiti ih u što više međunarodnih i interkulturalnih aktivnosti. To će im omogućiti da razmjene perspektive sa svojim vršnjacima, upoznavanje osoba iz različitih kultura i konteksta, i bit će mogućnost da razviju vještine komunikacije i prezentacije, posebno na engleskom i drugim stranim jezicima, kao i da razviju interkulturalne kompetencije. To iskustvo učinit će mlade otvorenijima za druge perspektive, kulture i osobe, uključivijima, i aktivnijim građanima.

4.5. Koristiti pristup obrazovanja u lokalnoj zajednici (community-based)

Pristup utemeljen u lokalnoj zajednici vrlo je važan u povijesnom i građanskom obrazovanju, kao i u drugim vrstama obrazovanja. Takav pristup izvodi mlade iz učionica u otvorene prostore i daje im mogućnost da iskuse „stvarni svijet“, što čini takve obrazovne aktivnosti relevantnijima i poticajnijima za mlade. Uključivanje u značajne aktivnosti koje su važne za zajednicu u kojoj žive bit će i mogućnost da u praksi isprobaju teoretsko znanje koje su prethodno stekli. Pristup utemeljen u lokalnoj zajednici potaknut će mlade da rade u grupama i da surađuju jedni s drugima. Takvim pristupom potičemo razvoj kritičkog mišljenja, i rad na stvarnim problemima, što potiče motivaciju mladih za daljnjim učenjem i sudjelovanjem u sličnim aktivnostima i projektima koje provode nevladine organizacije. Pristupom utemeljenim u lokalnoj zajednici, mladi razvijaju i snažan osjećaj pripadnosti zajednici i postaju motiviraniji da joj doprinose u budućnosti.

POTREBE MLADIH U KONTEKSTU POVIJESNOG I GRAĐANSKOG OBRAZOVANJA

4.6 Povezati sadržaj sa stvarnošću i lokalnom povijesti

Kako bi osigurali utjecaj i relevantnost aktivnosti za mlade, osobe koje rade s mladima trebale bi povezivati teme i sadržaj iz polja povijesnog i građanskog obrazovanja sa suvremenom i životima mladih. Samo s tim vezama, mladi mogu zaista razumjeti zašto su povijesne teme važne za njih i kako ti problemi utječu na njihove živote i na društvo u kojem žive. Uključivanjem više tema iz lokalne povijesti – povijesti njihovih gradova, kvartova, škola, itd., lakše je postići emocionalnu povezanost mladih s povijesti i, na taj način, osigurati snažniji učinak i bolje razumijevanje kompleksnih tema. Uključivanjem u aktivnosti s temama i metodama iz povijesnog i građanskog obrazovanja, mladi će unaprijediti praktičnu upotrebu teoretskog znanja koje su prethodno stekli i bit će svjesniji važnosti za njihove živote, kao i za zajednice i društva u kojima žive.

4.7 Uključiti zajedničku povijest, posebno istražiti države s kojima graniče

Iako je važno uključiti lokalnu povijest u rad s mladima, nije dobro ograničiti aktivnosti samo na lokalne teme. Za mlade, jednako je važno uključiti zajedničku i dijeljenu povijest Europe, ali i susjednih zemalja i zemalja s kojima graniče njihove zemlje. Za razvoj znanja mladih i razumijevanje povijesti, važno je da shvate da je ona često dijeljena i da su mnogi problemi zajednički. To shvaćanje će im pomoći da izađu iz nacionalnih narativa i da steknu balansiraniju i širu sliku o dijeljenim elementima i povijesti među raznim državama.

4.8 Stvoriti siguran prostor za izražavanje ideja i mišljenja

Osobe koje rade s mladima trebali bi znati stvoriti siguran prostor tijekom svojih aktivnosti s mladima, kako bi oni bili u mogućnosti izraziti svoja mišljenja i ideje bez da budu kritizirani ili osuđivani zbog njih. Stvaranje sigurnog prostora ključan je preduvjet za otvorenost mladih, kako bi ih se motiviralo da sudjeluju i izraze se. Partneri preporučuju osobama koje rade s mladima da se usavršavaju u praksama povezanim sa stvaranjem sigurnog prostora i prostora hrabrosti, kako bi ih mogli što bolje osigurati za dobrobiti grupa mladih s kojima rade.

4.9 Razvijati medijsku pismenost i kritičko mišljenje

Za živote mladih važno je razvijati kritičko mišljenje i medijsku pismenost. Sadržaj i metode iz povijesnog i građanskog obrazovanja mogu biti vrlo korisne u postizanju tih ciljeva, ali samo ako ih se pravilno koristi. Osobe koje rade s mladima trebaju prilagoditi svoje aktivnosti tim ciljevima i osigurati da materijali i metode koje koriste zaista potiču mlade u razvoju kritičkog mišljenja i medijske pismenosti.

4.10 Međugeneracijska razmjena

Međugeneracijska razmjena, između različitih generacija mladih, kao i između mladih i starijih osoba vrlo je važna u povijesnom i građanskom obrazovanju. S tom razmjenom, obje strane stječu nove perspektive, razmjenjuju ideje i iskustva i uče jedni od drugih. Štoviše, stariji ljudi mogu biti svjedoci vremena i mogu s mladima podijeliti svoje priče, iskustva i informacije o prošlim događajima, što će unaprijediti njihovo znanje i razumijevanje povijesti. Međugeneracijska razmjena doprinosi razvijanju empatije i poštovanja za druge generacije. Stariji ljudi mogu postati uzori ili čak mentori mladima, dijeleći svoje iskustvo i znanje. Suradnja osoba i organizacija koje rade s mladima s domovima za starije, klubovima umirovljenika, itd., može biti prilika da se potakne takva razmjena.

KAKO OSNAŽITI MLADE KROZ POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE?

5.1 Pružiti samostalnost i pokazati mladima da mogu promijeniti sadašnjost

Važno je da osobe koje rade s mladima pokažu mladima da ne trebaju samo slijediti strukture koje postoje, nego da imaju moć da promjene sve što smatraju potrebnim. Mladi trebaju shvatiti da su različite strukture moguće i da naše društvo i realnosti nisu „zapisani u kamenu.“ To se može postići promoviranjem osjećaja da su ideje pojedinaca važne, slušanjem i uvažavanjem ideja, mišljenja i sugestija koje mladi imaju.

Kako bi razumjeli sadašnjost i počeli aktivno tražiti promjene, mladi trebaju pomoć u razumijevanju povijesnog konteksta u kojem žive. Pritom su iznimno važne metode povijesnog i građanskog obrazovanja je se pomoću njih može stvarati razumijevanje društvenih struktura u prošlosti i danas te podržavati razvoj znanja i kritičkog mišljenja kod mladih. Usvajanje novog znanja i razvoj razumijevanja i potrebnih vještina važan je jer omogućava mladima da donose informirane odluke. Na taj način, mogu i bolje razumjeti da mogu utjecati na društvo u kojem žive. Danas, kada živimo u vrijeme pandemija, ratova, klimatskih promjena, itd., ključno je za budućnost mladih da budu opremljeni vještinama i alatima kako bi se nosili sa stvarnošću i svim izazovima koji su oko njih.

Kako bi zainteresirali i motivirali mlade da budu aktivni i započnu promjene, osobe koje rade s mladima trebaju koristiti metode u kojima se direktni učinak i opipljivi rezultati mogu mjeriti. Također, važno je povezati sadržaj sa životima mladih i problemima koji su njima važni, kao i uključiti elemente lokalnog konteksta i biografskih iskustava, koji će im pomoći da se bolje povežu sa sadržajima i temama.

5.2 Pružiti mladima primjere aktivnih pojedinaca koji su doprinijeli društvenoj promjeni u prošlosti

Za mlade, važno je pokazati im primjere osoba koje su mijenjale društvo u prošlosti, s kojima se mogu identificirati i koji ih mogu inspirirati. U tim aktivnostima, važno je uključiti pojedince iz različitih grupa, kao što su žene, predstavnici etničkih, kulturalnih, vjerskih grupa, LGBTQI, predstavnici drugih slabije zastupljenih grupa, jer je mladima lakše identificirati se s nekim iz svoje grupe. Kako bi se to postiglo, mladi trebaju ostvariti kontakt sa svjedocima vremena, istraživačima i aktivistima, povezati ih s problemima i učiniti ih stvarnijima. Osobe koje rade s mladima trebaju im pružiti primjere otpora i pozitivnog osnaživanja koje je doprinijelo poboljšanju situacije u društvu i započelo promjenu. Važno je mladima dati primjere svakodnevnih i običnih aktivnosti koje imaju pozitivan učinak, kako bi promijenili njihovu čestu percepciju da samo veliki i herojski činovi mogu donijeti promjenu.

KAKO OSNAŽITI MLADE KROZ POVIJESNO I GRAĐANSKO OBRAZOVANJE?

5.3 Multikulturalna svijest: učiti o ljudima s različitim porijeklima i omogućiti kulturnu razmjenu

Kako bi bolje razumjeli suvremena društva i bili otvoreniji i uključiviji, osobe koje rade s mladima trebale bi organizirati aktivnosti u kojima sudjeluju različite zajednice i grupe te koje su u temeljene na pristupu u lokalnoj zajednici. Nadalje, važno je mladima dati mogućnost za učenje iz iskustva, gledanje različitim perspektivama i njihovo razumijevanje. Kako bi podržavali multikulturalno učenje i razmjenu, ključno je organizirati aktivnosti kao što su razmjene mladih, izleti i studijske posjete, i pružiti mladima mogućnost da dođu u kontakt sa svojim vršnjacima iz različitih zemalja, s različitim kulturalnim, religijskim i drugim pozadinama.

5.4 Sudjelovanje: motivirati mlade da se uključe u javni diskurs

Kako bi motivirali mlade da se uključe u javni diskurs i budu proaktivni, osobe koje rade s mladima trebale bi ih osnaživati da postavljaju pitanja i promovirati aktivno slušanje drugih, kao i izražavanje neslaganja. Mladi trebaju sudjelovati u dijalogu, učiti o nenasilnoj komunikaciji i slušanju, kako bi bili sposobni uspješno komunicirati i ne nametati svoje znanje i mišljenje ostalima. Kako bi se to postiglo, osobe koje rade s mladima trebale bi promovirati sudjelovanje mladih u debatama, dijalogu, i sličnim aktivnostima koje ih uče kako bolje komunicirati i podupiru u razvoju kritičkog mišljenja i stvaranju i izražavanju vlastitih stavova. Metode iz povijesnog i građanskog obrazovanja mogu biti vrlo korisne u razvoju tih vještina i kompetencija, kao i u boljem razumijevanju prošlosti i donošenju odluke o poziciji koju žele imati u društvu. Također, kako bi se postigao željeni cilj, mladi bi trebali imati siguran prostor da izraze svoja mišljenja, imati podršku u stjecanju samopouzdanja i stvaranju mišljenja, stavova i donošenju odluka, kao biti osnaženi da podignu svoj glas kada se susretnu s nepravdom. Metode koje uključuju različita osjetila, umjetničke i kreativne metode te simulacije i igranje uloga, mogu biti jako korisne u razvoju potrebnih vještina i kompetencija kod mladih.

5.5 Samoorganizirano učenje: pružiti prostor za horizontalno učenje i međusobno osnaživanje

Kako bi motivirali mlade na razmjenu i učenje od svojih vršnjaka, a ne samo od starijih i iskusnijih, osobe koje rade s mladima trebale bi uključiti mlade u interaktivne aktivnosti koje podržavaju vršnjačko učenje. U tom smislu, važno je promovirati učenje činjenjem i projektno učenje, istraživanje, i uključiti mlade u istraživanje i učenje utjecajnijim i zanimljivijim metodama i načinima.

ŠTO OSOBE KOJE RADE S MLADIMA TREBAJU OD SVOJIH POLITIČARA I DONOSITELJA ODLUKA KAKO BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD?

A: Od lokalnih političara i donositelja odluka

1. Suradnju osoba koje rade s mladima s političarima i donositeljima odluka u obliku dijaloga

Kako bi unaprijedili svoj rad i bili što uspješniji, osobe koje rade s mladima trebaju uspostaviti dijalog s relevantnim lokalnim političarima i donositeljima odluka, kako bi direktno mogli komunicirati svoje potrebe. Kroz takvu suradnju, političari i donositelji odluka bili bi svjesniji potreba u sektoru mladih i bili bi spremniji prilagoditi svoje natječaje, politike i odluke njima. Partneri preporučuju uspostavljanje redovitog formata razgovora i umrežavanja za političare i donositelje odluka s osobama koje rade s mladima (npr. susrete dvaput godišnje). To bi trebalo uključivati susrete s političarima i donositeljima odluka ili okrugle stolove svakih šest mjeseci, s ciljem postizanja konkretnih dogovora i razvoja suradnje. Obrazovni programi trebaju kontinuitet kako bi stvarno bili učinkoviti. Taj kontinuitet može se osigurati jedino stabilnim temeljima, uključujući definirani prostor rada, pouzdani budžet, i suradnju partnera i institucija.

2. Financijska podrška

Kako bi imali snažniji učinak na mlade u lokalnim zajednicama, osobe koje rade s mladima trebaju veću financijsku podršku od strane lokalnih političara i donositelja odluka. Konkretno, trebaju stabilniju i, kadgod je moguće, institucionalnu podršku, kako bi mogli svoje programe provoditi u cijelosti, evaluirati ih, prilagoditi dobivenim povratnim informacijama i provoditi ponovno. Na taj način, osobe koje rade s mladima imale bi više šanse da pokušaje i pogreške, i znali da čak i ako ne uspiju postići planirane ciljeve, imaju sigurnost da će biti plaćeni. Kako bi se to postiglo, partneri predlažu političarima i donositeljima odluka na svim razinama da otvore češće natječaje i pruže organizacijama koje rade s mladima više mogućnosti za stabilno i institucionalno financiranje. Ti natječaji trebali bi biti izrađeni prema unaprijed utvrđenim potrebama osoba koje rade s mladima i njihovih organizacija.

3. Podrška u smislu prostora za rad i infrastrukture

Kako bi mogli što učinkovitije raditi, osobe koje rade s mladima trebaju prikladne urede u prostorima koji su u vlasništvu gradova/mjesta u kojima organizacije djeluju, koji imaju najamninu prilagođenju nevladinim i neprofitnim organizacijama. S obzirom da takve organizacije često nemaju institucionalnu podršku, organizacije koje rade u sektoru mladih često imaju problema s plaćanjem najamnine, računa i susreću se s teškoćama pri osiguravanju druge infrastrukture i opreme koja im je potrebna za rad. Partneri preporučuju lokalnim i nacionalnim političarima i donositeljima odluka da osiguraju prikladne prostore za organizacije koje rade s mladima, da prilagode svoje politike najmovi posebno za nevladine i neprofitne organizacije. Također, organizacije aktivne u području mladih trebaju podršku u nabavi opreme, materijala, itd, za svoje urede, koju im također mogu pružiti lokalni političari i donositelji odluka.

4. Vidljivost i diseminacija rezultata organizacija kroz službene kanale političara i donositelja odluka

Neke organizacije koje rade s mladima imaju poteškoća s dolaskom do svojih ciljanih skupina i drugih grupa za svoje aktivnosti. Također, organizacije proizvode vrijedne rezultate, kojih je malo ljudi i organizacija izvan mreže njihove mreže svjesno. Kada bi lokalni političari i donositelji odluka bili voljni dijeliti informacije o radu i aktivnostima organizacija koje rade s mladima, kao i njihove rezultate, kroz svoje službene komunikacijske kanale, doseg i utjecaj tih organizacija bi se znatno povećao. Dodatno, njihove aktivnosti bi dobile službeno priznanje.

ŠTO OSOBE KOJE RADE S MLADIMA TREBAJU OD SVOJIH POLITIČARA I DONOSITELJA ODLUKA KAKO BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD?

5. Pomoći osobama koje rade s mladima da dođu do škola i postanu redovni dio obrazovnog sustava

Lokalni političari osnivači su škola i njihovoj lokalnoj zajednici i imaju direktan kontakt s obrazovnim sustavom. Osobe koje rade s mladima često se suočavaju s otežanim pristupom školama, posebno u državama gdje rad s mladima nije priznat kao zanimanje. U tim slučajevima, često ovise o dobroj volji i inicijativi motiviranih nastavnika koji ih pozivaju u škole ili o Ministarstvima i drugim državnim institucijama koje odobravaju njihov sadržaj. Zbog tih prepreka, osobe koje rade s mladima traže od svojih lokalnih političara i donositelja odluka podršku u pristupu školama i ostvarivanju snažnijeg učinka neformalnog obrazovnog sustava na formalni.

6. Financiranje terenske nastave za škole i mlade

Kako bi unaprijedili povijesno i građansko obrazovanje, lokalni političari i donositelji odluka trebali bi podržati osobe i organizacije koje rade s mladima i izdvojiti sredstva za posjete obližnjim lokacijama koje imaju povijesnu važnost, mjestima sjećanja i drugim važnim lokacijama. Kroz takve posjete, mladi bi razvijali dublje razumijevanje i emocionalnu povezanost s temama, te lakše i dugotrajnije usvajali nova znanja.

7. Poticati interaktivne načine podučavanja

Lokalni političari i donositelji odluka mogu utjecati na škole i druge institucije i pojedince iz formalnog obrazovnog sustava i potaknuti ih da uvedu više neformalnih metoda u svoj rad. Time bi svoje satove učinili interaktivnijima i zanimljivijima za svoje učenike. Osim toga, političari i donositelji odluka mogli bi osobama iz formalnog obrazovnog sustava ponuditi treninge, tečajeve i druge programe gdje bi mogli naučiti o neformalnim obrazovnim strategijama. Ti tečajevi mogli bi se smatrati dijelom njihovog radnog vremena te bi trebali biti organizirani besplatno. Znajući da su nastavnici i ovako preopterećeni s različitim zahtjevima i očekivanjima, uključivanje neformalnih metoda ne bi trebalo biti prezentirano kao dodatna obveza. Tu bi se mogla ostvariti suradnja s organizacijama koje rade s mladima koristeći neformalne obrazovne metode, koji bi mogli biti mentori ili pomoći s provedbom aktivnosti u školama.

8. Slušati profesionalce i stručnjake na području mladih

Kada stvaraju politike i donose odluke i primjenjuju nove mjere u području obrazovanja i mladih, lokalni političari i donositelji odluka trebali bi pristupiti osobama koje rade u tom području i pitati za njihovo mišljenje, stručno znanje i potrebe, kako bi im pomogli da donesu informirane odluke utemeljene na stvarnim potrebama. U tim situacijama, mogli bi usvojiti pristup konzultacija u koji bi aktivno uključili stručnjake. Tražeći njihovo mišljenje, znanje i uvide, političari i donositelji odluka mogu donijeti bolje odluke i mjere, utemeljene na potrebama, koje odgovaraju realnosti i izazovima s kojima se osobe koje rade u obrazovanju susreću, kao i osobe koje rade s mladima i drugi pojedinci i organizacije aktivne u tim područjima. Jedna od konkretnih metoda koja se u takvim slučajevima može primijeniti je metoda konzultacija sa svim relevantnim osobama i organizacijama, tijekom kojih političari i donositelji odluka organiziraju sastanke, fokus grupe, savjetovanja s predstavnicima škola, organizacija koje rade s mladima, društvenim centrima, i drugim stručnjacima. Dodatno, političari mogu koristiti upitnike, ankete ili intervjue kako bi prikupili povratne informacije od većeg broja relevantnih pojedinaca i organizacija. Odabir prikladne metode prikupljanja podataka omogućuje pojedincima aktivnima u području da anonimno izraze svoja mišljenja i preferencije, potičući otvoreni i direktniji komunikaciju. Indikatori za mjerenje uspjeha politika i inicijativa u obrazovanju i području mladih trebaju uključivati mnoga područja, kao što je evaluiranje uključivanja učenika i njihovo zadovoljstvo, obrazovne izvedbe, zadovoljstvo nastavnika i drugih edukatora, uključivanje zajednice, itd. Ti indikatori mogu se mjeriti anketama, upitnicima, sesijama s povratnim informacijama i drugim sličnim formatima.

ŠTO OSOBE KOJE RADE S MLADIMA TREBAJU OD SVOJIH POLITIČARA I DONOSITELJA ODLUKA KAKO BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD?

B: Od nacionalnih političara i donositelja odluka

1. Priznanje povijesnih činjenica

Osobe koje rade s mladima koristeći metode iz povijesnog i građanskog obrazovanja, očekuju od svojih nacionalnih političara i donositelja odluka da priznaju povijesne činjenice i one sudski utvrđene s kojima rade te da ih ne iskrivljuju i ne negiraju. Također, nacionalni političari trebali bi biti otvoreni za uključenost i multiperspektivnosti i ne uplirati se u sadržaj koji poučavaju osobe koje rade s mladima i drugi edukatori.

2. Smjernice i podrška obrazovnim materijalima

Nacionalni političari i donositelji odluka stvaraju smjernice za obrazovne materijale, dijeleći ih svim edukatorima, uključujući i osobe koje rade s mladima. Takav pristup podupire kreiranje materijala koji su u skladu s preporukama ministarstava, osiguravajući proces odobravanja i pristup škola. Unatoč tome, osobe koje rade s mladima koji su specijalizirani za povijesno i građansko obrazovanje imaju posebno znanje u toj domeni i razumiju potrebe mladih, što im omogućuje da razvijaju vrijedne obrazovne resurse. U tim slučajevima, političari i donositelji odluka trebali bi tim materijalima dati prioritet i učiniti ih dostupnima nastavnicima i drugim edukatorima.

3. Stabilno financiranje i institucionalna podrška

Mnoge organizacije koje rade s mladima ovise isključivo o projektnom financiranju, koje nije stabilno i ne omogućuje im da razvijaju dugoročnije programe na kojima žele raditi i koje smatraju važnima. Zbog toga, osobe koje rade s mladima očekuju od svojih nacionalnih političara i donositelja odluka da im omoguće da se prijave za institucionalnu podršku i da izdvoje više sredstava za taj oblik podrške organizacijama. To bi omogućilo osobama koje rade s mladima da budu utjecajni, smanjujući pritisak pripreme i provedbe novih projekata i prilagođavanja njihovim posebnim uvjetima, kao i birokratski teret.

4. Podrška projektima koji su nastavci prošlih projekata

Osobe koje rade s mladima traže od svojih nacionalnih političara i donositelja odluka da podrže projekte koji su se pokazali uspješnima i koji imaju utjecaj na mlade. S takvom podrškom, ti projekti mogli bi se nastaviti, biti unaprijeđeni nakon evaluacije i pretvoreni u programe koji bi mogli biti provedeni na širem, možda i nacionalnom ili čak na europskom nivou.

5. Problem centralizacije sredstava – regulacija podjele sredstava među lokalnim organizacijama

Centralizacija sredstava u obrazovnom sustavu predstavlja izazov, posebno kod regulacije i raspodjele resursa među lokalnim organizacijama. Kada su sredstva koncentrirana na nacionalnom nivou, odluke o njihovoj raspodjeli obično su predmet birokratskih procesa i centralizirane strukture donošenja odluka. Decentralizacijom mehanizama raspodjele sredstava i promocijom veće lokalne autonomije, političari i donositelji odluka mogu potaknuti inovacije, odgovornost i jednakost pri raspodjeli sredstava u obrazovanju, potičući kvalitetu i učinkovitost obrazovanja i rada s mladima. Za uspješne obrazovne programe, ključno je ne samo istraživati nove teme sa svakim projektom, nego i podržati i produbiti postojeće diskusije. Od velike je važnosti suočiti se sa svim izazovima u istraživanju određene teme kroz duži period, što se jedinom može postići stabilnim financiranjem.

ŠTO OSOBE KOJE RADE S MLADIMA TREBAJU OD SVOJIH POLITIČARA I DONOSITELJA ODLUKA KAKO BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD?

6. Zagovaranje radničkih prava osoba koje rade u sektoru mladih i u nevladinim i neprofitnim organizacijama

Nacionalni političari i donositelji odluka trebali bi se zauzeti za radnička prava osoba koje rade u sektoru mladih, u nevladinim i neprofitnim organizacijama. Prije svega, trebali bi im osigurati pravedne plaće i druge benefite. Kao i radnici u drugim sektorima, trebali bi imati pravednu kompenzaciju za svoj rad. To uključuje zdravstveno osiguranje, iznos za mirovinu, i plaćeni godišnji odmor, bolovanja i druge slučajeve kada ne mogu raditi. Time bi im se omogućila financijska sigurnost i promovirala njihova dobrobit. Također, očekuje se od nacionalnih političara i donositelja odluka da osiguraju sigurne i zdrave radne uvjete za radnike u sektoru mladih te u neprofitnim i nevladinim organizacijama. Oni često rade u izazovnim uvjetima i važno je zaštititi ih od štete i dati im potrebne resurse da na siguran način obavljaju svoj posao. Stvaranje jasnih pravila koja prepoznaju jedinstven položaj radnika u sektoru mladih i civilnom sektoru i nude im sigurnost. Mnogi radnici u tim sektorima suočavaju se s nesigurnošću zbog kratkotrajnih ciklusa financiranja. Politike trebaju nastajati s ciljem pružanja stabilnijih uvjeta rada i podržavanja razvoja karijera. Dodatno, te mjere trebale bit potaknuti na dijalog između političara i donositelja odluka, radnika u sektoru mladih i civilnom sektoru i njihovih organizacija, kao bi se bolje razumjele njihove potrebe i izazovi.

7. Priznavanje rada s mladima kao zanimanja

Nacionalni političari i donositelji odluka trebali bi odmah poduzeti akcije kako bi priznali rad s mladima kao zanimanje, u zemljama u kojima to trenutno nije slučaj. Prvo, političari i donositelji odluka trebali bi stvoriti jasne standarde i kvalifikacije za osobe koje rade s mladima. To uključuje stvaranje priznatih programa osposobljavanja i certifikacije koji osiguravaju da osobe koje rade s mladima imaju nužne vještine i znanja. Važno je i adekvatno financirati programe rada s mladima. Ta sredstva trebaju podržavati rad s mladima i profesionalni razvoj osoba koje rade s mladima. Političari i donositelji odluka trebali bi promovirati javnu svijest o važnosti rada s mladima. To bi dovelo do pojačane suradnje s drugim sektorima kao što su obrazovni, zdravstveni, socijalne usluge, i stvorilo integrirani sustav podrške za mlade. Na kraju, važno je ponuditi osobama koje rade s mladima poštene plaće i druge benefite. Priznanje rada s mladima kao profesije značila bi da ti radnici moraju dobiti pravednu naknadu za svoj rad. Zaključno, priznavanje rada s mladima kao profesije uključuje uspostavljanje jasnih kvalifikacija, pružanje dovoljnih sredstava, podizanje javne svijesti i osiguravanje poštenih naknada.

8. Smjernice za rad organizacija u sektoru mladih uključujući neformalno obrazovanje u školski sustav

Nacionalni političari i donositelji odluka trebali bi izraditi jasne smjernice za suradnju organizacija koje rade s mladima i njihovog uključivanja u školske kurikule. Suradnja između formalnog i neformalnog obrazovnog sustava pomogla bi razvoju i primjeni utjecajnih neformalnih programa u školama. Ti programi trebali bi se fokusirati na praktične vještine, osobni razvoj i društvenu svijest i osigurati da su u skladu s općim obrazovnim ciljevima. Dobrobiti neformalnog obrazovanja trebalo bi promovirati roditeljima, nastavnicima i široj javnosti. Trebalo bi potaknuti škole da stvore fleksibilne rasporede koji omogućavaju uključivanje neformalnog obrazovanja bez ometanja postojećeg sustava. Političari i donositelji odluka trebali bi uspostaviti mehanizme za dugoročnu suradnju škola i organizacija za mlade.

ŠTO OSOBE KOJE RADE S MLADIMA TREBAJU OD SVOJIH POLITIČARA I DONOSITELJA ODLUKA KAKO BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD?

C: Od europskih političara

1. Dugoročno financiranje

Osobe koje rade s mladima trebaju različite oblike podrške od strane političara i donositelja odluka kako bi postigli veću učinkovitost, priznanje i veći utjecaj. Kako bi unaprijedili svoj rad, osobe koje rade s mladima traže od europskih političara i donositelja odluka da osiguraju stabilno i adekvatno financiranje programa za mlade, za organizacije koje rade s mladima i njihove inicijative. To uključuje donacije, subvencije i druge oblike financijske podrške.

2. Profesionalni razvoj

Europski političari i donositelji odluka trebali bi investirati više u prilike za profesionalni razvoj osoba koje rade s mladima. To može uključivati radionice, certificiranje, programe razmjene, konferencije koje bi im pomogle da ostanu u toku s dobrim praksama i novim metodologijama koje se provode i primjenjuju u drugim europskim zemljama.

3. Priznanje i validacija

Europski političari i donositelji odluka trebali bi priznati važne uloge osoba koje rade s mladima u razvoju društava i zajednica. Prema tome, trebali bi stvoriti formalno priznanje kroz certificiranje, nagrade i razvoj karijere koji bi učvrstili i potaknuli profesionalni status osoba koje rade s mladima.

4. Uključivanje u političke procese

Osobe koje rade s mladima očekuju od europskih političara da ih se uključi u procese donošenja odluka i kreiranja politika koje su važne za njihov rad. To se može provoditi kroz savjetovanja, konzultacije i sesije zajedničkog planiranja.

5. Pristup informacijama i istraživanjima

Osobe koje rade s mladima očekuju od europskih političara i donositelja odluka da im omoguće pristup relevantnim istraživanjima, podacima i informacijama koje im mogu pomoći u stvaranju programa koji se temelje na tim rezultatima. To uključuje pristup bazama podataka, a publikacijama i znanstvenim istraživanjima jednostavno i bez naknade.

6. Podržavajuće zakonodavstvo

Europski političari i donositelji odluka trebali bi stvoriti zakonodavstvo koje će podržavati rad s mladima te osiguravati da on bude adekvatno financiran i zaštićen. Takvo zakonodavstvo trebalo bi uključivati nadzor zaštite interesa osoba koje rade s mladima i stvaranje poželjnog okruženja za rad s mladima.

ŠTO OSOBE KOJE RADE S MLADIMA TREBAJU OD SVOJIH POLITIČARA I DONOSITELJA ODLUKA KAKO BI UNAPRIJEDILI SVOJ RAD?

7. Podržavati stvaranje mjera i politika u suradnji s osobama koje rade s mladima

Osobe koje rade s mladima trebale bi surađivati s europskim političarima u stvaranju mjera i politika koje se tiču poučavanja i učenja te tema iz građanskog i povijesnog obrazovanja. Te mjere i politike, ne bi trebale ograničavati sadržaj i oblike, ali bi trebale identificirati potencijalne prijetnje i stvoriti zajedničke preporuke, kao što su: ne koristiti diskriminatorni sadržaj, biti uključiv, itd.

8. Podržavati cjeloživotno učenje osoba koje rade s mladima

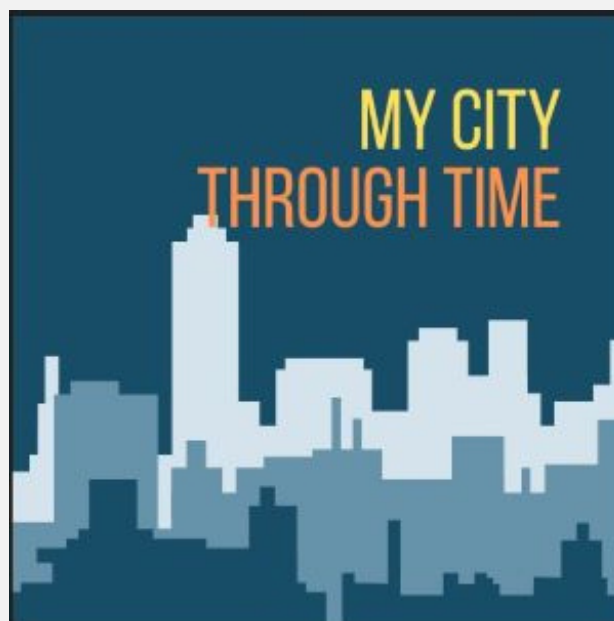
Osobe koje rade s mladima imaju mnogo koristi od sudjelovanja u treninzima i drugim aktivnostima koje unaprjeđuju njihovo znanje, vještine i kompetencije. U obrazovnom radu, koji uključuje brze izazove i temeljen je na potrebi da se razumije i uključi različite mlade ljude, s različitim pozadinama i potrebama, važno je da osobe koje rade s mladima dobiju besplatno znanje i usavršavanje, kako bi se mogli nositi s tim izazovima. Treninzi i drugi tečajevi predstavljaju i nove mogućnosti za umrežavanje i razmjenu, kao i uključuju različite profile u rad s mladima, kao što su turistički vodiči te drugi profesionalci.

9. Omogućiti dodatne prilike za međugeneracijsku razmjenu i suradnju

Mnogi programi za mlade imaju strogo ograničenu gornju dobnu granicu ili su povezani s upisom na fakultete i studiranjem. Iz tog razloga, mnogi ljudi – npr. oni koji su pri kraju studija ili oni koji su diplomirali i traže posao pa su zainteresirani za sudjelovanje u aktivnostima koje su financirane europskim novcem, no imaju više od 30 godina, ponekad nemaju iste mogućnosti. Suradnja među različitim generacijama ključan je korak u razmjeni iskustava, gledišta, perspektiva i vrijednosti, koje su temelj demokratskog života. Zbog toga, partneri traže od europskih političara da uklone gornje dobne granice za aktivnosti te da organiziraju više aktivnosti koje bi omogućile međugeneracijsku razmjenu i suradnju.

THANK YOU

This publication reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union